

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/346/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

88/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) az I. r. panaszos törvényes képviselője, a II. r. panaszos¹ 2018. október 1-én személyesen előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2019. február 28-án megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszolt intézkedéskor 15 éves I. r. panaszos törvényes képviselője az I. r. panaszossal szemben 2018. szeptember 24-én foganatosított rendőri intézkedés (előállítás és annak körülményei), továbbá – saját nevében – a rendőrség segítségnyújtási kötelezettsége teljesítésének módja miatt, 2018. október 1-én személyesen panaszt terjesztett elő.

I.

Az I. r. panaszos és barátnője a fenti napon ki akart hozni valamit az Árkád üzletházból fizetés nélkül. Az I. r. panaszost és barátnőjét előállították a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitányságára (a továbbiakban: Rendőrkapitányság).

Az I. r. panaszos törvényes képviselője elmondta, hogy az I. r. panaszost nem engedték telefonálni, a szülők (így a törvényes képviselő) hívását is csak sokadszorra fogadták. Ekkor kérték az I. r. panaszos szüleit, hogy fáradjanak be a Rendőrkapitányságra. Az I. r. panaszos szülei 19 óra előtt megérkeztek, de kérték tőlük, hogy várjanak. Másfél óra várakozás után (20 óra 30 perc körül) az I. r. panaszos törvényes képviselője érdeklődött a panaszos ügyéről, a portánál további türelmet kértek. A portás ezt követően telefonált, hogy érdeklődjön az I. r.

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos ügyéről, ám ezt – a törvényes képviselő elmondása szerint – nem megfelelő stílusban (mosolyogva, „apuka türelmetlen” megjegyzés kíséretében) tette, ami az I. r. panaszos törvényes képviselőjét felbosszantotta.

Időközben az I. r. panaszos barátnője és szülei távoztak a Rendőrkapitányságról, míg az I. r. panaszosról továbbra sem tudott meg semmit a törvényes képviselő, így – 2-3 óra várakozást követően – ismét érdeklődött, de érdemi választ ekkor sem kapott. Végül egy alezredes érkezett tájékoztatni a törvényes képviselőt. Ezt követően még másfél óra telt el eredménytelenül.

A törvényes képviselő elmondása szerint, miután fennhéjázó stílusban közölték vele, hogy továbbra is várnia kell, elvesztette a türelmét és felemelte a hangját, ám ekkor már lejött egy hölgy, valamint a már említett alezredes. Kérték az I. r. panaszos édesanyját (a II. r. panaszost nem), hogy menjen föl. Végül 23 óra 35 perckor távoztak a Rendőrkapitányság épületéből.

Az I. r. panaszos ezt követően elmesélte a törvényes képviselőnek, hogy mit történt vele a Rendőrkapitányágon.

Az I. r. panaszos elmondása szerint, amikor barátnőjét vitték föl a lifttel, az egyik intézkedő rendőr ránézett az I. r. panaszos barátnőjére és a következő szavakkal reagált: „Mit nézel te kutya?!”. Ezt követően az I. r. panaszost leültették egyedül, képviselő nélkül a következő szavakkal reagált az egyik intézkedő rendőr: „Ne nézzél te geci, nem én loptam, én csak pizzát rendelek.”.

Az I. r. panaszos elmondása szerint pusztán 4-5 óra eltelté után érdeklődtek, hogy kér-e ellátását (nem kért), továbbá a higiéniai körülmények sem voltak megfelelőek. Az I. r. panaszossal előállítása alatt aláírtak egy dokumentumot a történetéről. Az I. r. panaszos elmondása szerint a barátnőjének azt közölték az intézkedő rendőrök, hogy ő „marad még egy picit, mert az apukája beszólt”.

A törvényes képviselő nem érti, hogy mi értelme volt azért az I. r. panaszost zaklatni, mert ő, mint törvényes képviselő, a panaszos hollétéről, állapotáról és ügyéről érdeklődött. Mindezek mellett a törvényes képviselő úgy érzi, hogy nem tájékoztatták őt korrektül. A törvényes képviselő nem érti továbbá, hogy miért tartott majdnem éjfélig az I. r. panaszos előállítása. Ezzel kapcsolatban a Rendőrkapitányság portása csak annyit közölt, hogy 12 órán át tarthatják benn az I. r. panaszost, és ez ellen a törvényes képviselő semmit nem tehet.

A törvényes képviselő szerint az I. r. panaszos cselekménye nem érte el a lopás értékét, őt úgy tájékoztatták, hogy szabálysértési eljárás folyik az ügyben, amely a Rendőrkapitányságon nem zárult le, ám az ügyről az I. r. panaszos előterjesztéséig további információt nem kaptak, nem is tudják elérni az illetékeseket.

A panaszos a Testület rendelkezésére bocsájtotta az I. r. panaszos személyi szabadságot korlátozó igazolását. E dokumentum tartalmát a Testület az állásfoglalás II. részében ismerteti.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A panasszal érintett időben a Rendőrkapitányság illetékességi területén a Kőbánya 128 hívónéven járőrözött egy rendőr és egy közterületfelügyelő, akik 17 óra 15 perckor a BRFK * Központ utasítása alapján az * kereskedelmi komplexumban lévő * Márkabolt * számú üzletéhez mentek, mivel a biztonsági őr 2 fiatalkorú személyt tart vissza.

A járőr a fenti napon 17 óra 35 perckor érkezett meg a helyszínre, ahol meghallgatta a biztonsági őr beszámolóját, aki ekkor elmondta, hogy az I. r. panaszos és barátnője 17 órakor az üzlethelyiségben ruhadarabokat vettek le a polcról, elrejtették azokat a táskájukban, majd fizetés nélkül akartak távozni, ám a kijáratnál elhelyezett biztonsági kapu jelzett. A biztonsági szobában az I. r. panaszos táskájából 1 db női póló és 1 db női melltartó, a barátnő táskájából 1 db póló és 1 db női blézer került elő. A lopási kár összesen 6990 Ft volt, amely a helyszínen megterült, a termékek eladhatóak maradtak.

A járőr a helyszínen megállapítottakat jelentette a BRFK * Központnak, ahonnan azt az utasítást kapta a szolgálat parancsnoktól, hogy mind a két elkövetőt állítsa elő a Rendőrkapitányságra a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. §-ának (2) bekezdés f) pontjának második fordulatának megfelelően. Az I. r. panaszost és barátnőjét erről a járőr tájékoztatta.

A járőr elkérte az elkövetők törvényes képviselőinek elérhetőségét, majd közölte, hogy a Rendőrkapitányságon hivatalosan értesíteni fogják őket. Az egyik elkövetőnek a Rendőrkapitányság felé hívása volt, amit a járőr engedélyével felvett. A telefonáló az elkövető törvényes képviselője volt, akit a közterületfelügyelő tájékoztatót (mivel a járőr vezetett) arról, hogy gyermekét előállítják a Rendőrkapitányságra. Útközben mindkét elkövető sírva mondta el, hogy ez volt az első ilyen esetük, és már megbánták, hogy loptak. Az I. r. panaszos közölte, hogy az apját ne értesítsék, mert fél a büntetés miatt, fél attól, hogy az apja bántalmazni fogja. Ezen információkat is jelentették a szolgálat parancsnoknak, aki utasította a járőrt, hogy az előállításról kezdjen el rendőri jelentést készíteni, hogy minél hamarabb megkezdhesék az elkövetők kihallgatását.

A járőr az * kereskedelmi komplexumból – a szükséges tanúmeghallgatási jegyzőkönyv elkészítését követően – 18 óra 30 perckor indult az elkövetőkkel a Rendőrkapitányságra, ahova 18 óra 38 perckor érkeztek meg. A járőr ekkor nekilátott a személyi szabadságot korlátozó jelentés elkészítésének. Az I. r. panaszost egy másik rendőr kísérte fel az előállító helyiségbe, ahova 19 óra 5 perckor fogadták be, amely során dolgaikat (így telefonját is) letétbe helyezték. A járőr az elkészített jelentést eljuttatta a készenléti csoportvezetőnek, ezt követően értesítették az I. r. panaszos édesanyját. A tájékoztatás nem fennhéjázó stílusban történt.

Az I. r. panaszost az előállító helyiségbe való befogadásakor nyilatkoztatták, hogy kíván-e 5 órán túli előállítás esetén élelmet, amelyről az I. r. panaszos úgy nyilatkozott, hogy kíván, ám később úgy nyilatkozott, hogy mégsem kér. Az I. r. panaszost a 3-s számú előállító helyiségben helyezték el, amely helyiséget folyamatosan ellenőriz az ügyészség is, és amelynek higiéniai állapota nem szenved hiányosságot.

Az I. r. panaszost meghallgató főhadnagy lement a Rendőrkapitányság ügyfélvárójába, ahol szólította az I. r. panaszos törvényes képviselőjét, amelyre a panaszos édesanyja jelent meg. A főhadnagy és a panaszos édesanyja felmentek az 1. emeleti meghallgató irodába, amely során a főhadnagy tájékoztatta a panaszos édesanyját az eljárásban betöltött szerepéről és az eljárás menetéről. Más személy akkor nem jelezte, hogy az I. r. panaszos meghallgatásán jelen kíván lenni, így mivel a jogszabály „törvényes képviselőt” nevesít, nem pedig „törvényes képviselőket”, az eljárás alá vont személy részére nem volt szükséges a másik szülő jelenléte.

Az előállítás időtartamát az Rtv. 8 órában határozza meg, amely idő indokolt esetben további 4 órával meghosszabbítható, ez azonban nem „az ügyfél, vagy annak hozzátartozónak óhajait veszi figyelembe”, hanem eljárásjogi szempont, amit a hatóság dönt el a rendelkezésre álló törvényes időkereten belül. Mivel az eljárásban két személy volt érintett, és először az I. r. panaszos barátnőjét hallgatták meg (ennek vége 21 óra 33 perc volt), így az I. r. panaszos meghallgatására ezt követően került sor (22 óra 40 perctől 23 óra 20 percig), ám ebben nem volt befolyása az I. r. panaszos szüleinek nyilatkozata, megjegyzése (sem pedig az I. r. panaszossal szemben tanúsított bánásmód és hangnem tekintetében).

A Rendőrkapitányság vezetője szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján, alaptalan az az állítás, miszerint az intézkedő rendőrök azért tartották benn az I. r. panaszost tovább, mint szükséges lett volna, mert az ő törvényes képviselője „beszölt” volna.

A Rendőrkapitányságon – a panaszolt esetben – tartózkodó 19 fő rendőr a kapitányságvezetőnek úgy nyilatkozott, hogy senki nem tett olyan megjegyzést az I. r. panaszos felé, hogy „Ne nézzél te geci, nem én loptam, én csak pizzát rendelek”, a panaszossal nem bántak tiszteletlenül.

A panaszos szülei (így a törvényes képviselő) megfelelő tájékoztatást kaptak az I. r. panaszos körülményeiről, tudták, hogy milyen cselekmény miatt kellett megjelenniük a Rendőrkapitányságon, valamint, hogy szabálysértési eljárást fognak lefolytatni az I. r. panaszossal szemben.

Az I. r. panaszossal szembeni szabálysértési eljárás a tájékoztató levél keltekor még folyamatban van, a lopás sértettjének válaszára vár a hatóság a közvetítői eljárásban való részvételre vonatkozóan.

2) Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés az állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

Az Árpád kiskereskedelmi komplexumban lévő bolt biztonsági őrének beszámolója szerint az I. r. panaszos táskájából 3990 Ft értékű ruhanemű került elő. A lopást az I. r. panaszos elismerte, és erről a helyszínen készült lopási jegyzőkönyvet aláírta.

Az üzletben készült kamerafelvételeket a biztonsági szolgálat vezetője a hatóság rendelkezésére fogja bocsájtani megkeresés útján.

A járőr ellenőrizte az I. r. panaszost a körözési rendszerben, amelyben nem szerepelt.

Az I. r. panaszossal szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor, mivel együttműködő volt.

Az I. r. panaszos ruházatát – nem szeméremsértő módon – átvizsgálták, amely során bűncselekményhez köthető, illetve közbiztonságra veszélyes eszköz nem került elő.

Az I. r. panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdésének megfelelően ruházatát átvizsgálták, majd az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontjára hivatkozva előállították.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4. §-ának (4) bekezdése alapján 17 óra 35 perckor megtörtént. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdésének megfelelően az I. r. panaszos számára az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták.

Az I. r. panaszost 19 óra 5 perckor adták át a Rendőrkapitányságon.

3) Az elfogás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az I. r. panaszos előállítása jog- és szakszerű volt, valamint megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének.

4) Az I. r. panaszost előállító járőr jelentése az állásfoglalás 1)-3) pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza (2018. október 29.):

A járőr, miután meghallgatta a biztonsági őrt, napszaknak megfelelően köszönt az I. r. panaszosnak és az ő barátnőjének, majd nevének, jelvéyszámának, beosztásának és beosztási helyének közlésével azonosította magát, majd közölte az intézkedés alá vontakkal, hogy feltehetőleg lopást követtek el, így ki kell pakolniuk a táskájukat. Az intézkedés alá vontak egyesével kipakolták a táskájuk tartalmát, amely során előkerültek az eltulajdonított ruhadarabok.

Mielőtt az I. r. panaszos és az ő barátnője aláírták volna a feljelentési jegyzőkönyvet, a járőr közölte velük a jogaikat és többször figyelmeztette őket, hogy nem kötelesek elismerni a lopást, aláírni a jegyzőkönyvet.

A lopási kár megállapítását, valamint a cselekmény körülményeinek tisztázását követően a járőr jelentette a történeteket az * Központnak és a szolgálat irányító parancsnoknak, majd azt az utasítást kapta, hogy állítsa elő az intézkedés alá vontakat. A járőr tájékoztatta továbbá az I. r. panaszost és az ő barátnőjét, hogy a rendőri intézkedéssel és az előállítással kapcsolatban panaszt tehetnek.

A Rendőrkapitányságra érkezve a befogadás ügyében a közterületfelügyelő intézkedett, a járőr azonnal nekiállt a szükséges jelentés megírásának.

A járőr az intézkedés alá vontak szüleivel nem beszélt.

5) Az I. r. panaszost meghallgató főhadnagy jelentése az állásfoglalás 1)-4) pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

Az eljárásban elsőként az I. r. panaszos barátnőjét hallgatták meg, a jegyzőkönyv 21 óra 33 perckor zárult. Ezt követően – az I. r. panaszos meghallgatása előtt – egyéb ügyekben eljárási cselekményeket végeztek.

Az I. r. panaszos törvényes képviselőjét nem várokoztatták indokolatlanul, mivel az eljárási cselekmények, és azok adminisztrációi térben és időben elkülönülnek, ezek pedig eljárásjogi protokoll szerint történnek.

A főhadnagy nem tudja, hogy pontosan ki közölte az I. r. panaszos törvényes képviselőjével, hogy várokozni kell, ezt az intézkedést fogantatosító rendőr tehetette.

Az intézkedés alá vonttal szembeni eljárást és „annak prognosztizálódását és jogszabályi környezetben való elhelyezését” csak és kizárólag a személyi szabadságot korlátozó jelentés elkészítését, majd parancsnoki hitelesítését követően lehet megkezdeni.

Az I. r. panaszos szüleit – a jelentés elkészítését és leadását követően – személyesen tájékoztatták, hogy az I. r. panaszossal kapcsolatban milyen intézkedést (és milyen okból) fogantatosított a járőr, valamint a további eljárási cselekményekről, az ő eljárásban betöltött szerepükről.

Amikor az I. r. panaszos meghallgatására került sor, a főhadnagy lement az ügyfélváróba, ahol az I. r. panaszos törvényes képviselőjét szólította. Az I. r. panaszos édesanyja reagált és jött a főhadnagyhöz, majd együtt mentek föl az irodába. Ekkor a főhadnagy tájékoztatta az I. r. panaszos édesanyját az eljárásban betöltött szerepéről és az eljárás menetéről.

A helyszínen megkezdett rendőri intézkedés (17 óra 35 perc) és annak befejezése (23 óra 20 perc), majd az I. r. panaszos szabadon bocsátása (23 óra 35 perc) az „eljárás jogszabályi környezetének és a szakmai eljárásjogi protokollnak” megfelelően 6 órán belül történt, amelyre egyébként az Rtv. alapján 8, adott esetben 12 óra is rendelkezésre áll.

Az I. r. panaszossal (a meghallgatása közben és azt követően is) és az ő édesanyjával is közölte a főhadnagy, hogy a további ügymentet érintő kérdéseikkel kapcsolatban a következő munkanapon tudnak érdeklődni az Igazgatásrendészeti Osztályon. Ezzel kapcsolatban megadta a folyamatban lévő ügy számát és az Igazgatásrendészeti Osztály telefonszámát.

6) A személyi szabadságot korlátozó intézkedésről szóló igazolás tanúsága szerint az I. r. panaszossal szembeni intézkedés jogalapja az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja, kezdete 17 óra 35 perc, míg a vége 23 óra 35 perc volt, amely idő alatt az I. r. panaszosnak sérülése, illetve panaszja nem keletkezett. Az igazolás hátoldalán szerepel a szükséges jogorvoslati tájékoztató.

7) A fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló – az I. r. panaszos által aláírt – nyilatkozat tanúsága szerint az I. r. panaszos anyanyelvén, szóban és írásban tájékoztatást kapott a jogairól és kötelezettségeiről, valamint ezek gyakorlásának módjáról, továbbá a jogorvoslati lehetőségekről. Az I. r. panaszos e szerint hozzátartozó, vagy egyéb személy értesítését nem kérte.

8) A fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról szóló – az I. r. panaszos által aláírt – nyilatkozat tanúsága szerint az I. r. panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása esetére élelmet kért a befogadáskor, ugyanakkor feljegyezték, hogy a részére kiadható élelmiszert végül nem kérte.

9) A jogi képviselő igénybevitelére vonatkozó tájékoztatásról szóló – az I. r. panaszos által aláírt – nyilatkozat tanúsága szerint az I. r. panaszos nem kívánt élni a jogi képviselő lehetőségével.

10) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány tanúsága szerint a panaszos 19 óra 5 perctől 22 óra 40 percig tartózkodott az előállító helyiségben.

11) A helyszínen készült tanú (biztonsági őr) meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint az I. r. panaszos táskájából 1 db 1995 Ft értékű női póló, valamint 1 db 1995 Ft értékű női melltartó került elő, amelyek összértéke 3990 Ft.

12) Az I. r. panaszos meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a meghallgatás 21 óra 3 perctől 23 óra 20 percig tartott. A jegyzőkönyvet az I. r. panaszos édesanyja, mint törvényes képviselő is aláírta.

13) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott egyéb dokumentumok (a letéti tárgyakról készült jegyzék) az ügy szempontjából további releváns információkat nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az II. r. panaszos utalt arra, hogy az I. r. panaszos szabálysértési eljárás keretében történő meghallgatásán csupán az I. r. panaszos édesanyja lehetett jelen.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 124. §-ának (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy a fiatakorú meghallgatására az ő törvényes képviselője jelenlétében kerülhet sor.

Tekintettel arra, hogy a Testület hatásköre a fentiek szerint nem terjed ki a szabálysértési eljárás keretében elvégzett cselekmények, meghozott döntések vizsgálatára, így a Testület nem vizsgálta a II. r. panaszos azon állítását, hogy ő az I. r. panaszos meghallgatásán nem vett részt.

IV.

A II. r. panaszos, mint törvényes képviselő, az I. r. panaszos nevében sérelmezte az I. r. panaszos előállításának körülményeit, valamint saját nevében a rendőrség segítségnyújtási kötelezettsége teljesítésének módját.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, IV. cikke szerint személyes szabadsághoz való, XX. cikke szerinti testi egészséghez való, és XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség az I. r. panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-a-e intézkedés alá.

A Testület rendelkezésére álló információk szerint az Árpád kiskereskedelmi komplexum egy üzletének biztonsági őrre értesítette a rendőrséget, miszerint 2 fiatalkorú, lopáson ért személyt tart vissza. Ennek megfelelően a BRFK * Központ utasítása alapján kikerülő járőr intézkedést kezdeményezett az I. r. panaszossal szemben.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1., 1a. és 2. pontjának megfelelően a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében végzi a bűncselekmények megelőzését, [...], továbbá általános nyomozó hatósági jogkört gyakorol, a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározottak szerint végzi a bűncselekmények felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését, valamint szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a úgy rendelkezik, hogy a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Az intézkedési kötelezettség vizsgálata tekintetében a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívhatóak fel.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 370. §-ának (1) bekezdése szerint, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

A Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdése szerint, aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékű lopást követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, tulajdon elleni szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntető hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a

Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen a biztonsági őr beszámolója egyértelműen olyan jogellenes cselekményre utalt, amely szabálysértési- vagy akár büntetőeljárás megindítását teheti szükségessé.

A Testület megítélése szerint a biztonsági őr beszámolója olyan körülmény volt, amely az Rtv. idézett 13. §-a alapján, a közrend védelme érdekében, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség számára, így e tekintetben nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) A Testület vizsgálta a panaszos előállításának körülményeit.

a) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az I. r. panaszost az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja második fordulata alapján állították elő.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, [...] akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható [...].

Ehelyütt a Testület megjegyzi, hogy bár az intézkedő rendőr „elfogás végrehajtásáról” szóló jelentést készített, az I. r. panaszost nem elfogták, hanem – mivel a rendőrség kizárólag az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően fogja el (mérlegelési lehetőség nélkül) az intézkedés alá vont személyeket – csupán előállították a Rendőrkapitányságra.

A járőr – a biztonsági őr meghallgatását, az I. r. panaszos és az ő barátnőjének átvizsgálását, a megtalált idegen dolgok értékének megállapítását (a cselekmény körülményeinek tisztázását) követően – jelentette az esetet, majd a kapott utasításnak megfelelően előállította az I. r. panaszost és az ő barátnőjét a Rendőrkapitányságra.

A Testület az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontjának idézett fordulata („akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható”) tekintetében utal az alábbiakra.

A Szabs. tv. 73. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja. Ugyanezen § (2) bekezdése szerint a szabálysértési őrizet a bíróság érdemi végzésének meghozataláig, de – a Szabs. tv. eltérő rendelkezése hiányában – legfeljebb hetvenkét óráig tart, amelybe a szabálysértési őrizetet megelőző előállítás teljes ideje beleszámít. Az eljárás alá vont személyt nyomban szabadon kell bocsátani, ha a szabálysértési őrizet tartama alatt a bíróság a gyorsított eljárást nem folytatta le vagy nem szabott ki szabálysértési elzárást.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján csak akkor lehetséges az előállítás, ha az eljárás azonnal lefolytatható. Összhangban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésével továbbá az is megállapítható, hogy az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható. Emellett az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság elve általános követelményének is érvényesülnie kell a szabadságelvonással járó intézkedés esetén. A Testület mindezekre tekintettel korábbi állásfoglalásaiban kimondta, hogy kizárólag olyan cselekmények esetében alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ [például a Testület 27/2016. (II. 4.) sz. állásfoglalása]. A Testület ezen álláspontját

támasztja alá a Dr. Márton Anikó (r. százados), a Nemzeti Közszerológati Egyetem korábbi oktatója egy 2014-ben készített tanulmányban (A Rendörsegről szóó 1994. évi XXXIV. törvény és a rendörsegről szóó 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet anomáliái), sőt továbbvítte a gondolatot: „A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben „elkövetett” cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetésének megállapítására [...]. Ebből kifolyólag pedig a rendörsegről kártérítési kötelezettsége is keletkezhet, hiszen az Alaptörvény IV. Cikk (4) bekezdése értelmében „Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvényesítően korlátozták, kárának megtérítésére jogosult”.

A Testület megállapítása szerint a rendör az előállítást az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulatát a Szabs. tv. 124. §-a szerinti gyorsított bíróság elé állítás lefolytatása céljából alkalmazhatja jogszerűen, amikor annak valamennyi törvényi feltétele fennáll. Ebből következően mindazon esetekben, amikor a szabálysértés észlelése esetén a rendör helyszíni bíróság kiszabásával lép fel a jogsértő cselekmény elkövetőjével szemben, vagy amikor szabálysértési feljelentést tesz, ami alapján meghallgatás nélküli eljárásban hoz határozatot (102. §), vagy meghallgatás alapján (104. §) dönt a szabálysértési felelősség kérdésében – ismételt hangsúlyozva a fentebb rögzítetteket, miszerint a rendör döntési jogosultsággal bír, hogy melyik formát választja – nem lehet az intézkedés alá vont személyt „az eljárás azonnal lefolytathatóságára” hivatkozva előállítani.

A Szabs. tv. 179. §-a alapján a tulajdon elleni szabálysértés esetén szabálysértési elzárás büntetés kiszabásának is helye van, ennek megfelelően a rendörsegről volt lehetősége a Szabs. tv. 124. §-a szerinti gyorsított bíróság elé állítást választani. A Testület rendelkezésére álló információk tanúsága alapján azonban a rendörsegről nem ezzel a lehetőséggel élt, hanem a Szabs. tv. 104. §-ának megfelelően, a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást folytatott le (szabálysértési eljárás keretében meghallgatta az I. r. panaszost).

A fentieknek megfelelően a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendöröknek nem volt az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja alapján (sem az Rtv. más rendelkezése alapján) jogalapjuk az I. r. panaszos előállítására (mivel nem az ehhez megfelelő szabálysértési eljárást választották), így az I. r. panaszos személyi szabadságát alapvető jogot súlyosan sértő módon korlátozta a rendörsegről.

b) Tekintettel az állásfoglalás IV. rész 2) pont a) alpontjában foglaltakra, az előállítás időtartamát már külön nem vizsgálta a Testület, hanem megállapította, hogy az I. r. panaszos személyi szabadságát alapvető jogot súlyosan sértő módon korlátozta a rendörsegről.

Ehelyütt a Testület megjegyzi, hogy téves a Rendörkapitányság azon álláspontja, hogy „az előállítás időintervallumát az Rtv. 8 órában határozza meg, ez az idő indokolt esetben 4 órával hosszabbítható meg” ebben a formában, ugyanis az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése szerint rendörsegről az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja (Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendöri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja.). E rendelkezés értelmezéséhez továbbá nem lehet figyelmen kívül hagyni az Rtv. 15. §-ában foglaltakat, amelyek szerint a rendöri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Mindezeknek megfelelően az előállításnak a 8, vagy a – szükség esetén rendöri szerv vezetőjének határozatával – 12 óra csupán objektív határa, amely határt semmilyen esetben nem léphet át az előállítás időtartama (még akkor sem, ha az esetleg az intézkedés célja szempontjából szükséges lenne), ugyanakkor az előállítás – szubjektív értelemben – kizárólag addig tarthat, ameddig az feltétlenül szükséges és arányban áll az intézkedés céljával.

3) A Testület vizsgálta a törvényes képviselő azon állítását, hogy az I. r. panaszos előállításának ideje azért volt hosszabb a szükségesnél, mivel ő érdeklődött az I. r. panaszos állapotáról és ügyéről.

A rendőrség álláspontja szerint az előállítás időtartamát nem befolyásolta az I. r. panaszos törvényes képviselőjének nyilatkozata, megjegyzése, azt kizárólag „az eljárási cselekmények, és azok adminisztrációi” határozták meg, amelyeket „eljárásjogi protokoll” alapján hajtottak végre.

A fentiek alapján ellentmondás feszül az I. r. panaszos törvényes képviselője és a rendőrség álláspontja között. A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága alapján – figyelembe véve az I. r. panaszos és az ő barátnőjének azonos ügyben való meghallgatásának időtartamát, valamint azt a tényt, hogy az eljárási cselekmények adminisztrálása is időt vesz igénybe – nem tartott indokolatlanul sokáig az előállítás, azt nem befolyásolta az I. r. panaszos törvényes képviselőjének érdeklődése.

A Testület megítélése szerint – figyelemmel az állásfoglalás IV. rész 2) pont b) alpontjára, miszerint az előállítás időtartamát már külön nem vizsgálta a Testület – nem igazolható az a panaszosi állítás, miszerint az előállítás időtartamát bármilyen módon befolyásolta volna az I. r. panaszos törvényes képviselőjének magatartása, így e tekintetben nem sérült az I. r. panaszos tisztessége eljárásához való alapvető joga.

4) A Testület vizsgálta az intézkedő rendőrök I. r. panaszossal szemben tanúsított hangnemét.

Az I. r. panaszos törvényes képviselőjének elmondása szerint elfogadhatatlan, zaklató jellegű megjegyzéseket tettek az I. r. panaszos felé.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint az I. r. panaszos felé egyik rendőr sem tett tiszteletlen, zaklató jellegű megjegyzést.

A Testület a panasz e része kapcsán emlékeztet az Rtv. 2. §-ában foglaltakra. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőr-főkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrrre vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat

szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A fentiek szerint ellentmondás feszül a panaszosi és a rendőrségi álláspontok között, amely ellentmondást a Testület rendelkezésére álló információk alapján feloldani nem lehet, így tekintetben nem állapítható meg az I. r. panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme.

5) Az I. r. panaszos törvényes képviselője sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök az I. r. panaszost nem engedték telefonálni, az I. r. panaszos szüleinek többszöri hívására vették csak föl a telefont.

Az Rtv. intézkedéskor hatályos 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, eltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalos vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az I. r. panaszos nem kérte hozzátartozó vagy más személy értesítését (ennek megfelelő aláírt nyilatkozatot is tett), ugyanakkor – mivel az I. r. panaszos az intézkedéskor fiatalos volt – az intézkedő rendőrök még a Rendőrkapitányságra történő előállítás során – a szülők hívását fogadva – értesítették a II. r. panaszost az I. r. panaszossal szembeni intézkedésről.

A fentieknek megfelelően a Testület úgy ítélte meg, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek az Rtv. 18. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek, értesítették az I. r. panaszos szüleit, mint az I. r. panaszos törvényes képviselőit, így e tekintetben nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljárásához való alapvető joga.

6) Az I. r. panaszos törvényes képviselője sérelmezte, hogy az I. r. panaszos nem kapott ellátást.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint a panaszos az előállító helyiségbe való befogadásakor úgy nyilatkozott, hogy kér ellátást, amennyiben az előállítás az 5 órát meghaladja, végül azonban a részére nyújtandó ellátást mégsem kérte. (E tényt egyébként a panaszos is elismerte)

A Szolgálati Szabályzat 31. §-ának (11) bekezdésének megfelelően a személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról.

A Testület megítélése szerint a Rendőrkapitányság rendőrei eleget tettek a Szolgálati Szabályzat 31. §-ának (11) bekezdése szerinti kötelezettségüknek, gondoskodtak az I. r. panaszos élelemmel történő ellátásáról, ám arra végül az I. r. panaszos nem tartott igényt, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való, valamint testi egészséghez való alapvető joga.

7) A Testület vizsgálta a rendőrség az I. r. panaszos törvényes képviselője, mint II. r. panaszos felé fennálló segítségnyújtási kötelezettségét.

A II. r. panaszos elmondása szerint órákon keresztül nem kaptak megfelelő tájékoztatást az I. r. panaszos állapotáról és ügyéről, a Rendőrkapitányság portáján pusztán annyi információt kapott, hogy várakozniuk kell, továbbá az I. r. panaszost 12 órán keresztül is benn tarthatják, majd később egy alezredes tájékoztatta őt az I. r. panaszos helyzetéről.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az I. r. panaszos szüleit már a Rendőrkapitányságra való előállítás közben értesítették az I. r. panaszossal szembeni intézkedésről (hogy miért, mikor és hova állítják őt elő), amelynek következtében ők már az I. r. panaszos előállító helyiségben való befogadását megelőzően meg is érkeztek a Rendőrkapitányságra. A Rendőrkapitányságon továbbá – a jelentés elkészülte és leadását követően – személyesen tájékoztatták a szülőket, hogy az I. r. panaszossal kapcsolatban milyen okból, milyen intézkedést fogantatosítottak, valamint a további eljárási cselekményekről, és az ebben betöltött szerepükről.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Testület rendelkezésére álló információk alapján az I. r. panaszos szülei (így a II. r. panaszos) már az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerinti (ha a fogvatartott fiatalos [...], haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét [...]) értesítés során kaptak információt az I. r. panaszos előállításának körülményeiről, majd további információkat az eljárás további menetéről és az ő eljárásban való részvételükről (a jelentés elkészítését és leadását követően, majd az I. r. panaszos meghallgatását közvetlenül megelőzően).

A fentieknek megfelelően a Testület megítélése szerint a II. r. panaszos összességében megkapta a szükséges tájékoztatást az I. r. panaszos állapotával és ügyével kapcsolatban, így nem sérült a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

8) A Testület vizsgálta a rendőrök II. r. panaszossal szemben tanúsított hangnemét.

A II. r. panaszos sérelmezte, hogy fennhéjázó stílusban tájékoztatta őt a Rendőrkapitányság rendőre, továbbá a portás mosolyogva jegyezte meg telefonálás közben, hogy az „apuka türelmetlen”.

A rendőrség álláspontja szerint a Rendőrkapitányság rendőrei a szükséges tájékoztatást nem fennhéjázó stílusban adták meg az II. r. panaszos számára.

A Testület a panasz e része kapcsán ismét emlékeztet az Rtv. 2. §-ában, valamint az Etikai Kódexben foglaltakra. A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A fentiek szerint ellentmondás feszül a panaszosi és a rendőrségi álláspontok között, amely ellentmondást a rendelkezésre álló információk alapján a Testület feloldani nem tud, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a rendőrkapitányság rendőreinek a biztonsági őr bejelentése alapján intézkedési

kötelezettsége keletkezett az I. r. panaszossal szemben, amely alapján a rendőrök meg is kezdték az intézkedést, így e tekintetben nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

Az I. r. panaszost az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja alapján előállították, ám mivel az intézkedő rendőrök nem az ehhez megfelelő szabálysértési eljárást választották, nem volt meg az ehhez szükséges jogalap, így az I. r. panaszos személyi szabadságát alapvető jogot súlyosan sértő módon korlátozta a rendőrség.

Ugyan az előállítás időtartamát külön már nem vizsgálta a Testület, de megállapította, hogy az I. r. panaszos törvényes képviselőjének magatartása nem befolyásolta a panaszos előállításának időtartamát, így e tekintetben nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. Az intézkedő rendőrök az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdésének megfelelően értesítették az I. r. panaszos törvényes képviselőit, gondoskodtak az I. r. panaszos élelemmel történő ellátásáról, így ezek tekintetében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, továbbá az emberi méltósághoz való, és testi egészséghez fűződő alapvető joga.

A Testület megítélése szerint a II. r. panaszos, mint az I. r. panaszos törvényes képviselője felé fennálló segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettségnek a Rendőrkapitányság rendőrei eleget tettek, így e tekintetben nem sérült a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A tekintetben, hogy az intézkedő rendőrök milyen hangnemet tanúsítottak az I. r., valamint a II. r. panaszossal szemben, a panaszosi és a rendőrségi álláspontok közötti feloldhatatlan ellentmondás miatt nem állapítható meg az I. r., valamint a II. r. panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme.

Tekintettel arra, hogy a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2018. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag